

१३ सर्गः ब्रह्मोऽङ्घ्रिनामक इत्यमरः बुधौडवेदने नाङ्गान्येति कचेति कः
 वृधुडुवृद्धौ इत्यस्मात् कदति केचित् ब्रह्मशब्दोऽपि दृश्यते अग्रं
 ष्टङ्गं नितम्बोमध्यं । निराख्यातमाख्यातप्रत्ययरहितं निरवद्यं
 केवलसंस्कृतत्वात् तालव्यशादिमत्त्वात् ॥ २६ ॥

तेनेऽद्रिवन्धोववृधे पयोधिसुतोष रामोमुमुदे
 कपीन्द्रः । तत्रास'शत्रुर्दृष्टो सुबेलः प्रापे जलान्तो
 जहृषुः स्रवङ्गाः । २७ ॥ एकान्तराख्यातनिरवद्यं ॥

ज० म० तेन इत्यादि । अद्रिवन्धलेने शनैर्विस्तारं गतः अतएव ववृधे
 पयोधिर्वृद्धिङ्गतः गिरिभिः पूर्यमाणत्वात् तीरं सावयति स्म
 तुतोष रामस्तुष्टवान् सुकरमिदानीं शत्रुयापादनमिति मुमुदे
 कपीन्द्रः दृष्टवान् प्राप्तोमे प्रत्युपकारकाल इति तत्रास शत्रुः
 त्रामुपगतः सेतुं बद्धवानिदानीमायातो राम इति दृष्टो
 सुबेलः ढौकमानैः सर्वैर्दृष्टः जलान्तश्च प्रापे प्राप्तः ततो जहृषुः
 हृष्टाः स्रवङ्गाः स्वाम्यादेशः सम्पादित इति । एतदेकान्तराख्यातं
 सुवन्तपदैर्यवधानात् निरवद्यञ्च प्राकृताभावात् ॥ २७ ॥

भ० तेन इत्यादि । अद्रोणां बन्धलेने वानरैर्विस्तारितः पयोधि
 र्ववृधे वृद्धिं गतः पर्वतैः पूर्यमाणत्वात् तीरं सावितवानित्यर्थः
 रामस्तुतोष तुष्टः सुकरमिदानीं शत्रुयापादनमिति मत्वा
 कपीन्द्रः सुग्रीवोमुमुदे दृष्टः प्राप्तोमे प्रत्युपकारकाल इति मत्वा